

حاشیه نروید! نیاز جوانان اشتغال، مسکن و ازدواج است

در حالی که برخی مسئولان با حاشیه سازی موضوعاتی انحرافی، موهوم و دستکم فاقد اولویت را به عنوان مطالبات اصلی جوانان فریاد می‌زنند، اما گزارش میدانی کیهان از مطالبات واقعی جوانان در گفت‌وگو با چند تن از آنان در سطح شهر بیانگر واقعیت‌هایی دیگر است.

در حالی که برخی مسئولان با حاشیه سازی موضوعاتی انحرافی، موهوم و دستکم فاقد اولویت را به عنوان مطالبات اصلی جوانان فریاد می‌زنند، اما گزارش میدانی کیهان از مطالبات واقعی جوانان در گفت‌وگو با چند تن از آنان در سطح شهر بیانگر واقعیت‌هایی دیگر است. یکی از مشکلات اساسی امروز مردم و به‌ویژه نسل جوان ما در سال‌های اخیر این است که مسئولان اجرایی کشور به جای توجه اساسی به مشکلات و دغدغه‌های واقعی آنها، دستمایه‌ها را قرار دادن احساسات جوانان و سوءاستفاده از پاره‌های ویژگی‌ها در این دوران را نصب‌العین خود قرار داده و به جای این‌ها، که حل مشکلات واقعی و رفع دغدغه‌های اصلی قشر جوان و خانواده‌ها را در اولویت واقعی قرار دهد، می‌کوشند تا با تغییر ذائقه جوانان کشور در عرصه‌های گوناگون، آنان را از پیگیری مطالبات اساسی خود بازدارد و با هدایت جوانان در مسیری انحرافی، مسائلی موهوم و دستکم فاقد اولویت را به عنوان مطالبات اصلی آنها فریاد بزنند.

البته طی این سال‌ها شعارهایی زیبا درباره رسیدگی به اشتغال و مسکن و ازدواج جوانان هم مطرح شده، اما پرداختن به مسائل حاشیه‌های و مناقشه‌های بی‌حاصل سیاسی که نفرت‌برانگیز و دوقطبی‌ساز است؛ سازی جامعه از جمله پیامدهای تاسف‌بار آن به شمار می‌آید، همواره تیر اصلی رسانه‌ها و زنجیره‌های مدعی اصلاحات و همسو با دولت بوده و متأسفانه مقامات دولتی نیز از غلبه مسائل حاشیه‌های و تحت‌الشعاع قرار گرفتن مطالبات واقعی نسل جوان ابایی نداشته‌اند؛ چه این‌ها در سایه این حاشیه‌سازی‌ها، تصنعی، ناکارآمدی‌ها و تضاد برخی اولویت‌ها با نیازهای واقعی جوانان پنهان می‌ماند. متأسفانه در دولت دوازدهم نیز بازار حاشیه‌سازی‌ها و مشابه‌ها و دامن‌زدن به حواشی، هم‌چنان پررونق است؛ حاشیه‌سازی‌ها با طعم به حاشیه‌ها و رفتن مطالبات واقعی جامعه و از جمله جوانانی که با هزار امید و آرزو چشم به تدبیر دولتمردان دوخته‌اند تا بلکه بخشی از مشکلات اصلی‌شان برطرف شود و آلام اقتصادی‌شان اندکی مرهم یابد.

تحلیل‌های نصفه و نیمه

از خواست‌های واقعی جوانان!

رئیس‌جمهور در سخنرانی‌های اخیر خود به ویژه پس از اعتراضات مردمی اخیر بارها بر موضوع لزوم دیده شدن مردم و جوانان و نه مشکلات اقتصادی و معیشتی آنان تأکید کرده و گفته که «مردم نیاز به دیده شدن دارند»؛ و «فاصله مسئولان با جوانان زیاد است».

وی همچنین روز گذشته در جشنواره فارابی به جای پرداختن به مشکلات واقعی مردم و جوانان کشور، بار دیگر به سرگرم کردن جامعه به برجام و فضای مجازی پرداخت و پس از ارائه فهرست بلند بالایی از دستاوردهای برجام! و البته حاشیه سازی حول برداشتی ناقص و غلط از سخنان خطیب نماز جمعه تهران درباره اغتشاشات اخیر گفت: «اگر می‌خواهیم فضای مجازی برای جامعه ما مفید باشد، باید فرهنگ استفاده صحیح از آن را به نسل جوان آموزش دهیم و با فیلتر کردن درست نمی‌شود. در زمان رژیم گذشته روزی می‌خواستند هیچ‌کس به رادیو گوش ندهد و مدام بر روی آن پارازیت می‌انداختند اما این جلوگیری فایده‌ای نداشت؛ روزی دیگر گفتیم که ماهواره ممنوع است اما آیا از زمانی که ممنوع شد هیچ‌کس ماهواره در اختیار ندارد و روزی هم گفتیم که فضای مجازی بد است اما آیا درست شد؟»

رئیس‌جمهور بر چنین موضوعاتی تأکید می‌کند در حالی که هم خود و هم بخش مهمی از مسئولان می‌دانند که مشکل اساسی امروز نسل جوان ما چیست و آنها چه خواسته‌ها و مطالباتی دارند. همین موضوع بهانه‌های و ای شد که میان مردم و به‌ویژه نسل جوان برویم، پای درد و دلشان بنشینیم و از مشکلات و مطالبات واقعی‌شان از مسئولان بپرسیم و دغدغه‌هایشان را ثبت کنیم و در برابر کسانی قرار دهیم که برای سرپوش گذاشتن بر ضعف جدی عملکرد خود طی 5 سال اخیر، همچنان با طرح مسائل انحرافی، موهوم و فاقد اولویت مطالبات انباشته‌شده جوانان را انکار می‌کنند. جوانان چه می‌گویند؟

چهارراه ولی‌عصر(عج) تهران را که به دلیل وجود مراکز فرهنگی، آموزشی و تجاری در اطراف آن یکی از پرتددترین نقاط تهران است، انتخاب کردیم، به میان مردم و عمدتاً جوانانی که در حال گذر بودند رفتیم و از آنان خواستیم

که بدون تعارف از مشکلات اصلی و مطالبات واقعی خود از مسئولان بگویند.

کار، مسکن، کار!

علیرضا قاسمی؛ یک جوان دهه هفتادی و دانشجویست و قرار است جذب بازار کار شود. وقتی از او درباره خواسته‌ها و مطالبات واقعی؛ و سپس ادامه می‌دهد: مشکل اینجاست که مسئولان توجهی به این مسائل ندارند ولی واقعا اگر ما مشکل بیکاری نداشته باشیم سایر مشکلاتمان هم حل خواهد شد. روی تخته؛ برای نوشتن خواسته‌های واقعی جوانان از مسئولان قرار داده؛ ایم ابتدا کار و مسکن را می‌نویسد و با اندکی تامل مجدداً می‌نویسد؛ کار!

علیرضا پاشائی؛ نیز متولد 77 است. او هم خود را دانشجوی معرفی کرده و موضوع اشتغال؛ را در صدر مطالبات خود از مسئولان قرار می‌دهد اما یافتن یک شغل مناسب پس از پایان درسیش آن‌هم در شرایط فعلی را امری تقریباً محال می‌داند.

جواد لطفی؛ 34 سال دارد. شاغل است اما از شغلی که دارد چندان راضی نیست. ابتدا دعوت ما برای بیان مطالباتش از مسئولان را نمی‌پذیرد و می‌گوید: کو گوش شنوا؟ اما پس از اصرار ما مژیک را به دست گرفته و روی تخته می‌نویسد: بیکاری، امنیت، اقتصاد؛ از او درباره امنیت پرسیم خیلی کلی و به اختصار می‌گوید وقتی مشکلات اقتصادی باشد و جوانان بیکار باشند و متاسفانه مسئولان هم بی‌توجه، این برای جامعه چندان خوب نیست و عامل مشکلات دیگر می‌شود.

جوان دیگری خود را طاهارستمی معرفی می‌کند، 23 سال دارد و وقتی درباره مشکلات اصلی؛ پرسیم، او که دل پری از وعده‌های رنگارنگ اما توخالی مسئولان دارد می‌گوید فقط به مسئولان بگویید به مردم دروغ نگویند. با مژیک روی تخته هم می‌نویسد: وعده‌های دروغ مسئولان مملکت، منشأ تمامی مشکلات کشور؛

کمی آن‌طرف‌تر از ما جوانی کنار پیاده‌رو بساط کرده و با نگاهی سرد گفت؛ و با ما گوی ما با رهگذران را به تماشا نشسته است. به سراغش رفتیم و از او هم خواستیم که خواسته‌ها و مشکلاتش را برای مسئولان بنویسد، نامش مهدی؛ است، 32 سال دارد و در پیاده‌روی پارک دانشجوی دستفروشی می‌کند، می‌گوید مغازه داشته اما همین دو هفته پیش به خاطر مشکلات مالی و کساد بازار، دخل و خرجش با هم نخوانده و به ناچار مغازه را تعطیل کرده است. وقتی تخته و مژیک را برای نوشتن خواسته‌ها؛ از مسئولان می‌دهیم، همه حرفش دو کلمه است: بیکاری و مسکن؛

زهرا محقق؛ 20 ساله است، و ریشه اغلب معضلات امروز کشور از جمله اعتیاد جوانان، بالا رفتن سن ازدواج و معضلات فرهنگی در جامعه را نیز در بیکاری می‌داند و در بیان خواسته‌ها؛ از مسئولان می‌نویسد: شغل مناسب برای جلوگیری از رفتن جوانان به سمت اعتیاد؛

حسن بنائیان؛ 26 ساله جوان دیگری است که دعوت ما را برای گفت‌وگو؛ می‌پذیرد و وقتی از او می‌خواهیم که مشکلات واقعی و مطالباتش را خطاب به مسئولان بیان کند می‌گوید: به خدا قسم چند سال است که نامزد کرده‌ام اما چون کار و شغل مناسبی ندارم هنوز نتوانسته‌ام ازدواج کنیم؛

سحر شیرافکن؛ با اینکه شاغل است اما شغلی که امروز دارد، آن‌چیزی نیست که دوست داشته باشد، می‌گوید کار خوبی ندارد و مطالبات واقعی؛ از مسئولان را اینگونه توصیف می‌کند: رسیدگی به کار و مسکن جوانان، دادن وام مناسب؛

فائزه صفرپوریان زمانی؛ هم عمده مشکلات؛ گریبان‌گیر جوان کشور را در نبود شغل مناسب و بیکاری می‌داند و خطاب به مسئولان کشور از مشکلات واقعی و دغدغه‌های امروز هم‌نسلانش این چنین می‌نویسد: بیکاری جوانان، اعتیاد جوانان، امنیت شغلی و بیمه برای جوانان؛

نتیجه گفت‌وگو؛ ما با چندین جوان نسل امروزی دیگر هم همین بود تقریباً همه آنها اشتغال، مسکن و طبیعتاً موضوع ازدواج را از جمله مهم‌ترین دغدغه‌ها و مطالبات واقعی خود از مسئولان عنوان می‌کردند، مطالباتی که هیچ سختی با آنچه که برخی مسئولان اجرایی کشور به عنوان خواست جوانان فریاد می‌زنند ندارد.

پشت به سونامی بیکاری

سوار بر موج برجام و تلگرام!

مجله صدا وابسته به حزب؛ اشرافی کارگزاران، مرداد 1395 نوشته بود که؛ روحانی چگونه دوباره رئیس‌جمهور می‌شود؟ با برجام و تلگرام؛ و این درحالی بود که در گزارش؛ وضعیت بیکاری و تأثیر آن در انتخابات؛ با نگرانی نسبت به نتیجه انتخابات، نوشته بود؛ بیکاران انتقام می‌گیرند؟... بیکاری یک سونامی خطرناک است؛. حالا روزنامه 7 صبح هم، بیکاری را متهم اول اغتشاشات می‌داند اما

آقای روحانی همچنان، سرگرم شدن مردم با تلگرام و برجام را می‌پسندد و در دوقطبی‌های ساختگی در این باره می‌دمد.

برجام‌بازی و تلگرام‌بازی اگر از باب سرگرم کردن مردم مناسب باشد، طفره از مسئولیت دولت در تامین اشتغال و ازدواج و مسکن جوانان است. چرا دولت به جای کمک به خنثی کردن چالش بیکاری، بر افسارگسیختگی فضای مجازی که دالان عبور دشمن در بسترسازی اغتشاشات اخیر و آدم‌کشی و خرابکاری و ایجاد بی‌ثباتی در کشور شد، اهتمام دارد؟! عدم رسیدگی به اولویت‌های چالش‌ساز جوانان و در مقابل، تامین فضای مورد نیاز دشمن در شبیخون، دقیقا 180 درجه معکوس مسئولیت دولت است. چرا؟!